

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższem Dozwoleniem

IMPERATORA JMCJ CAŁEY ROSSYJ.

w WILNIE V. S. 17. CZERWCA 1803. ROKU WE SRODĘ

z Petersburga VS. 5. Czerwca.

z Hamburga 15. Czerwca.

D. 31. Maja IMPERATOR JMC wyjechałszy rano z Rukolaxa do Kiwensildzkiego kanału, siadł na statki z całą swiata, i przez jezioro Saima płynął do Neiszlotu wiorst 60; oglądał twierdzę, a znajdując tu porządek najlepszy, raczył oświadczyć ukontentowanie Komendantowi Podpółkownikowi Kasagowskiemu, i Kapitanowi garnizonu Kłoczkw; pierwszemu darowano tabakierę złotą, drugiemu zegarek. Na zaiutrz rano Monarcha przypatrując się okolicom i szpitalowi, przedsięwziął dalszą podróż przez góry do Punganeimi, obiadował we wsi Turia, na noc przybył do miasta Serdobol. Na stacyi pocztowej Jakimwara uwiadomiony, że staraniem Pastora Kościoła Mellarda obywatele własnym nakładem założyli i utrzymują szpital dla ubogich; pomienionemu Pastorowi oświadczył Najwyższe ukontentowanie, na szpital 500. rubli dać kazał.

z Wiednia 11. Czerwca.

Sejm Stanów Królestwa Czeskiego odprawia się spokojnie w Pradze; Kommissarzami od tronu wyznaczeni Graffowie: Klebelsberg, Kollowrath, Hennet. — Austriackie woyska we Włoszech, Istrii, Dalmacyi, Albanii, stoją w zupełnej gotowości na wszelkie przypadki; podobnym sposobem armia obserwacyjna ma być wkrótce rozłożona nad rzeką Inn i granicą Tyrolu; słychać że składać się będzie z 44 regimentów piechoty, 28. jazdy, 52. kompanii artylleryi. Neutralność ściśle podczas teraźniejszej wojny Cesarz nieodmiennie zachować postanowił. — Poseł Angielski Królów dwóch Sycylii ofiarował wielkie korzyści, pod tym warunkiem, ażeby Francuzom przyjąć wypowiedział, albo przynajmniej ustąpił W. Brytannii porty Sycylijskie. Z drugiej strony Minister Alquier przypomniał umowę, która Neapolitańczyków obowiązuje przyjąć do kraju żołnierza Francuzkiego. Monarcha wierny traktatom nieprzyjął ofiary Angielskiej. Inaczej rozumie Król Sardyński; mówią, że wyspa jego wkrótce osadzona będzie woyskiem Jerzego 3. Królowa dwóch Sycylii tu jest spodziewana; w Neapolu, gdy Król oddali się do Palermu, zostanie rządcą Następcą tronu.

Osoby znające się doskonale na administracyi, głośno wychwalają nowe urządzenie, które Arcy Xiążę Karol wprowadził do Departamentu wojennego; armia cała wkrótkim czasie, gdy potrzeba każe, w pole ruszyć może; wszystkie regimenty są dopełnione; niektóre mają cokolwiek ludzi nad przepis; wszystkie podwakoć odnowione być mogą przez konskrypcyą. Ażeby żołnierz nawet w czasie pokoju mógł być użyteczny krajowi, ktokolwiek nie jest koniecznie obowiązany pod chorągiewami zostawać, obrócony będzie do kompanii kanałów, naprawiania drog, stawiania budowli skarbowych.

(1)

Umowa którą Generał en chef Mortier podpisał w głównej kwaterze Suhlingen d. 3 z obowiązkiem ratyfikacyi Konsulowskiej, zawiera co następuje:

1. Elektorat Hannowerski ze wszystkimi twierdzami będzie zajęty przez woyska Francuzkie.
2. Woyska Hannowerskie ustąpią za Elbę, obowiązując się słowem honoru nie podnosić broni przeciwko RPtey i zprzymierzeńcom do końca wojny z Anglikami. Od przysięgi tej wolne będą gdy Generałowie, Officyerowie, żołnierze zostaną zamienieni za równą liczbę jeńców Francuzkich, którzy być mogą natenczas w Angielskiej niewoli.
3. Nikt z armii Hannowerskiej oddalić się nie może bez pozwolenia wodza Francuzkiego.
4. Hannoweranie ustąpią z honorami woyskowemi; regimenty zabiorą działa polowe.
5. Artyllerya, prochy, broń, ammunicya będzie wydana armii Francuzkiej.
6. Jakoteż wszystkie rzeczy należące do Króla Elektora.
7. Sekwestr będzie włożony na wszystkie kasy; kasa Uniwersytetu w Goettindze przy nim zostanie.
8. Ludzie woyskowi i Agenci rodem Anglii, będą wydani Generałowi en chef, i oddani do Francyi.
9. Generał en chef mocen jest w rządzie i urzędach od Elektora postanowionych czynić odmiany według upodobania.
10. Cała jazda Francuzka nakładem Hannoweranów odbierze remontę; cała armia będzie od nich odziewana, żywiona, żołdem opatrzona.
11. Sprawowanie obrządków religii zostanie na dawnym stopniu.
12. Osoby, majątek, familie Officyerów Hannowerskich będą pod opieką Francuzką.
13. Dochody publiczne, tak z dóbr Elektorskich, iako też z kontrybucyi zostaną na wolny szafunek rządu Francuzkiego.
14. Rząd Elektorski nie będzie miał żadnej władzy w kraju zajęty przez Francuzów.
15. Generał en chef nakazywać będzie kontrybucye, iako osądzi potrzebne, do utrzymania armii.
16. Obowiązki od rządu Elektorskiego dawniej przyjęte będą zachowane; wątpliwość z niniejszej ugody wynikłą tłumaczyć mamy na stronę Hannoweranów.
17. Wyższe artykuły tamować nie będą skutku umowy iaką pierwszy Konsul może na dobro Elektoratu uczynić z Mocarstwami pośredniczemi! Mortier, Berthier, Bremer, Bock.

W kraju Hannowerskim woyska Francuzkie rozłożone są iak następuje: W Zell 2. t. w Luneburgu 800, w Neltzen 400, w Osnabruck 1500, w Nineburg 3. t. W Neustad 1500, w Hannoverze 2. t. w Hameln 1900. w Harburgu 1500, w Stade 500; co wszystko nie wyniesie nad 17. tysięcy jazdy, piechoty, artylleryi; liczba nader

szezupła na utrzymanie w posłuszeństwie kraju obszernego i ludu go, zajęcie twierdz, strzeżenie wojsk Elektorskich; pomaza się codziennie posiłkami z Holandyi i od Renu zptowadzonemi. Nad o jakby Francuzi lekali się niebezpieczeństwa, na granicy Westfalskiej zgromadzić kazał Konsul, obserwacyjne wojsko od 20. tysięcy, do którego przyłążyć się ma 4 t. Batawów; Kommandantem wyznaczony Konsyliarz Stanu Desfolles uczeń i przyjaciel Generała Moreau, Szef sztabu armii jego na kampaniach Włoskich, Niemieckich. Do położoney w górzeliżby wojsk Francuzkich te nie wchodzą, które są w kraju Bremeńskim i Werden.

Hannoweranie wszyscy już prawie staneli w kraju Lavenburg-kim; regimenta są dobrze okryte, opatrzone, i ćwiczone; przypatrując się niektórym Wodzowie Francuzcy, głośne pochwały dawali, najbardziej strzelcom i gwardyi. Artysty kapitulacyi nakazujący wydanie rodowitych Anglików, był przyczyną spiesznego wyjazdu do Cuxhaven Królewicza Xiążęcia Cambridge, z kład z Xiążęciem Gloucester na fregatach popłyneli do Londynu; wkrótce potem przybyli do portu dywizya Francuzkich huzarów. Flotta kupiecka z Anglii przysłana, podobno uwiadomiona co się dzieje w tych stronach, nazad powróciła. Dotąd miasta Anzetyckie nie wiedzą, jaki los czeka; jedyną mamy nadzieję w pośrednictwie obcych Mocarstw. Wydaną sobie artylleryą Mortier do Hannoveru zptrowadzą; karność u niego naysurowsza; trzech żołnierzy za krzywdę wieśniakowi uczynioną, w 24 godzinach rozstrzelać kazał; szkodę z kasy regimentowej niemieszkać zapłaconą. Neutralne kraje w Westfalskim i Saxonii niższej Cyrkularach niektnięte; mia one armia Francuzka w marszu, dłuższą nawet i przykrą drogę obierając.

z Mediolanu 29. Maja.

W Turynie ogłoszono Konsulowski wyrok. RPta Francuzka, są onego słowa, zważając wielkie zasługi Generała Jourdan na polach Fleurus i wielu innych bitwach pamiętnych; z drugiej strony, w administracyi Piemontu, którego obywatela na dowód wdzięczności powszechnie ofiarowali jemu i potomkom dobra narodowe Ribara; dar ten potwierdza: „Król Etrusków Ludwik I umarł d. 27. w Floreneyi lat mając 30. testamentem wyznaczona Regentką Królowa do wzrostu lat Następcy Tronu. Zdaniem niektórych ta śmierć ułatwić może nadgrode należną Królowi Sardynskiemu. — Jest pogłoska, iż Anglicy wkrótce wypłyną z Malty do Sycylii; licząc 2. tysiące nowo-zaciężnych Maltańczyków, mają 14. t. żołnierza. — Jeżeliby nowy Król Etrusków umarł nie zostawiwszy potomstwa, według traktatu w Aranjez podpisanego z Konsulem Francuzkim, drugi syn Króla Katolickiego wstąpi na tron. — Na przyjęcie Generała en chef Murat w Bononii dane są rozkazy gwardyi narodowej; artyllerya nasza z pomienionego miasta ruszyła ku Romanii.

z Hagi 11. Czerwca.

Liston Angielski poseł Regencyi naszey podał notę! z rozkazu powiada, dworu moiego przekladam rządowi Batawskiemu, że Król w. Brytanii pragnie gorąco, ażeby wojna z Francyą zaczęta nie rozciągala się do narodów, które z nią były w przymierzu, nie należały jednak bynajmniej do zerwania pokoju. Nie odstąpi swojego przedsięwzięcia, jeżeli z swojej strony rząd Francuzki powolnym być zechce. Niech więc Konsul wojska swoje wyprowadzi z kraju waszego; niech uwolni Batawów od powinności dawania posiłków morskich i lądowych; niech pozwoli zachować szczerą i ścisłą obojętność; a Król Angielski RPtę zostawi w pokoju i uwolni każę okręta dotąd za-

trzymane. Lecz jeżeli Konsul Batawii żołnierzem swoim napelniać dalej zechce, a dostatków i siły waszey używać na szkodę Brytanii W; Monarcha dla własnego bezpieczeństwa dobra i honoru przymuszony będzie użyć całej potęgi na zniszczenie zamarów nieprzyjacielskich. Z zalem król widzi Batawów wciągniętych do wojny równie przeciwny dobru ich, jak interessom i chęci swojej *Liston*

Zapewne Konsul nie przychylił się do żądania Regencyi naszey i rządu Angielskiego, ponieważ Liston prosił i otrzymał do wyjazdu pasporta, i zawczora wyjechał ztąd na Rotterdam do Hellvoetsluys, z kład płyńie do Anglii. Tymczasem Regencya z Posłami Generałami Francuzkimi częste rozmowy miewa; lądowe wojska są w poruszeniu; na uzbrojenie floty nie wiadomo czyli dane już są rozkazy. Generał Dessolles przybył z Paryża, w Prowincyi Ober Yssel zgromadzić mając rezerwę dla armii Hannoverkiej od 20. t. przyłączy się do niego Generał nasz Bonhomme z 4. t. Batawów. Do Holandyi północny postano wiele iazdy i piechoty ażeby się ubezpieczyć od Angielskiego lądowania; wszystkie batterye nadbrzeżne naprawić, armatami i żołnierzem osadzić zalecono. Znamy Generał Adjutant Rapp przez Nimegę do Hannoveru pospieszył. Do portów naszych Francuzcy korsarze zaczynają zptrowadzać Anglikom zabrane okręta na morzu północnem; słychać że wielka ich liczba ma krążyć blisko brzegów Duńskich i Norwegii w przedsięwzięciu chwytania statków przez ciasną Zund idących.

Generał Victor nie uwolnił żadnego z pocztarskich statków w Helvoetsluys przytrzymanych. Tenże do więzienia wzięty Dyrektor poczty nieprzyjacielskiej; w papierach jego znaleziono wielorakie i bardzo dokładnie raporty, które do rządu przygotował, o stanie wewnętrznym kraju naszego, sposobie myślenia obywateli, potędze lądowej i morskiej, o arsenalach, i sposobach zabrania lub zniszczenia onych, o wylądowaniu ette. Eskadra nasza, która z rak Angielskich przyjęła osadę Przygórka dobrej nadziei, z tamtąd popłynęła do Batawii.

z Paryża 6. Czerwca.

z Londynu wiadomość przysła, iż Anglicy wojennych bractw Francuzkich lepiej dzia traktują, niż podczas ostatniej wojny; Oficyerów na słowo uwolniono; nie słychać jeszcze o wypuszczeniu okrętów zabranych przed ogłoszeniem wojny, u nas też ściśle są strzeżeni Lordowie i inni Anglicy, których prawem wetowem zatrzymać Konsul rozkazał. Jeszcze niektórzy mają nadzieję przywrócenia pokoju; korespondencya między Dover i Calais otwarta będzie do d. 19. — Okręt liniowy Jemappes wypłynął z Guadalupe; zboczył do Martiniki, wszystkie te osady zostawił w największej spokojności i porządku. Powrócili na nim: Admiral Villeneuve i Generał Mesnard. Niedaleko Brestu zptkali 8. Angielskich okrętów; mgla była tak gruba, że pływając od nieprzyjaciela na strzelenie z pistoletu postrzeżeni nie byli.

Admirał Linois w drodze do Indyi wschodniej został ostrzeżony o wojnie z Anglikami, rozumiemy że już przybył do wyspy Francuzkiej. Nieprzyjaciele rozkaz postali, ażeby nam nie oddawano miasta Pondichery i innych osad, albo jeśli są oddane, odebrano powtórnie. — Wiele okrętów kupieckich z Ameryki i Azji zawinęło szczęśliwie do Bordeaux i Orient, niektóre zabrali nieprzyjaciele; żadnych raportów z S. Domingo rząd nie ogłasza. w Kanale Manche jedna z fregat naszych od 36 armat spotkała Angielską; po dwugodzinném strzela-

tu, gdy już na nieprzyjacielskim statku wszystkich Officerów zabito lub raniono, poddał się lud pozostały; fregatę do Brestu, zaprowadzono—Zapał do wojny z Anglią coraz większy. Przekonał się naród, że Anglicy złamali przymierze nie oddając Malty według traktatu; nikt nie roztrząsa zarzutów przeciwny strony względem zabrania Piemontu, Szwajcarów, Włoch Batawii, Elby. Uczniowie szkoły Polytechnicznej zwaney ofiarowali statek uzbroić, i osadzić go młodzieńcami do lądowania na nieprzyjacielskim brzegu; miasto Lyon dało summy na zbudowanie okrętu pierwszej rangi.

Z Dunquerque do Calais przeprowadzono tajemnie znaczną liczbę lekkich statków—Lucian Buonaparte ma wkrótce iechać do Madrytu; do Cadix z Vera Cruz zawinął okręt z 3 piastrow milionami—Pisma nasze wiernie powtarzają mowy Oratorów Parlamentowych, gdy Królowi dziękowali za negocjacje z Francją ukonczone; przydając uwagi, które mają być dziełem Konsula. Na zarzut o pokrzywdzenie Króla Sardyńskiego odpowiada: Gdyby Anglia w Amiens dla zprzymierzenia ofiarę uczynić chciała, oddając Tryntadę Hiszpanom, Ceylan Batawom, Francya uczyniłaby zapewne wszystko dla tego Monarchy. Ale dwór Londyński odrzucił propozycję, oświadczając nie raz jeden że lądowe interesa do Brytanii W. nie należą, że narodu żadnego nie szacuje; że w swojej tylko potęgze ufność położyła—O zatrzymaniu Malty: Lord Melville tłumaczy się iasnie; Anglia chce maltę zatrzymać, że tak dla niej dobrze mniema że otrzymać wyspę może. Zna Melville, że według prawa politycznego Londyńskiego, cokolwiek Anglia może uczynić bezkarnie, jest rzeczą sprawiedliwą; cokolwiek podbić może, do niej prawnie należy, i zatrzymać powinna. O bezpieczeństwie przeciwko zamiłom rządu Francuzkiego: Malta zupełnego nie daje; trzebaby jeszcze Anglikom oddać strasburg i Moguncję, ażeby nam przeszkoili za Ren przechodzić. O potrzebie zakończenia prędko wojny: Lord Moira nieraz walczył z Francuzami; zna przeto, że nas podbić w jednej kampanii nie podobno; trzeba nappomyślniejszych 20, ażeby Anglia rozszarpać mogła niemą Cartaginę; i to jeszcze pamiętać trzeba, że Annibal 17 lat utrzymywał się we Włoszech.

O projekcie podziału Państwa Tureckiego: Zamiany Angielskie nie były tajemnicą; przebywanie wojska w Egipcie, z kąd we 3 miesiące po traktacie Amiens ustąpić należało; klótnie i bitwy zasile między żołnierzem Angielskim i Tureckim korespondencya Generała Stuart z Mamelukami, których żołdem i amunicją opatrywał; to wszystko więcej znaczyło, mieli wysłać Szeza Sebastiana do Egiptu, który nie należał do Anglików. Mogłaby o to skarżyć się Porta; lecz Sultan dobrze wiedział pobudki poselstwa naszego—O aporcie Szeza Sebastiana, który Xiążę Clarence nazwał obmierzłym. Wyraz nieprzystojny w uszach Królewicza. Cóżby rzekł o postępkach Generała Stuart który fałszywie rzucając podeyrzenia, zgubić usiłował Officerów Francuzkiego Co o Polkowniku Angielskim, który podał Monarsze swojemu księgu pełną czernidła potwarzy przeciwko armii Francuzkiej na wschodzie. Ale te drobności nie powinny były wojnę zapalać. O rozmowie Lorda Whitworth z Konsulem. Czytał i Xiążę Clarence i czas próżno tracił; takich raportów fałsz bił w oko rozsądnemu człowiekowi. Angielscy Ministrowie zwodzili swój naród, gdy rzeczy nie były kładną za przyczyny do wojny O żądaniu przez Konsula z cześnienia w Anglii wolności druku. Żądaliśmy ażeby zabroniono paskwile pisać, nie drukować, a pisarzy ukarano. Próżno tu narzekają ministrowie; Konsul nigdy nie myślił nawet mieszać się do Angielskiej konstytucji.

Wypisałiśmy co Konsyliarz Stanu Regnault do prawodawców mówił o stanie skarbu; kładniemy co powiedział o wojnie przez Anglików zaczętey. U Nich, rzekł zbrodnia jest, że Francuzi rząd wasz kochacie terazniejszy, że Konsul na dobro narodu władzy najwyższej używa. Nie miła im spokojność nasza, domowy porządek, wyteplone łotrostwo, otworzone kanały naprawione porty, zaczęte lub naprawione drogi wielkie, przywrócona ludowi religia, podniesione rolnictwo, dzwignione miasto, wydoskonalone rękodzieła, kwitnący przemysł; przeszkadzając powódzenia nasze, powaga u postronnych; że wszystkimi przyjaźni, przymierza z drugimi ścisleysze. Nie floty uzbroione w portach, nie liczny żołnierz lądowy groził Anglikom i do wojny pobudził; Lecz rękodzieła sposobiące się wydrzeć im handlowe monopolium; tam nieprzyjaciół upatrzył zbrojne zastępy; fabryki nasze przemysł artystów, mądre kupców spekulacje stały się iedyną napęci przyczyną. Wielka Brytania już nie myśli o niszczeniu portów, uadbrzeźów i zbrojowni Francuzkich; liczny i bitny żołnierz dawno już odiał nadzieję dokazania wiele wstępnyim boiem; zawsze możemy odgnać nieprzyjaciół na morskie przestrzenie. Spórzycie na pałac Lövre, napelniony płodami rękodzieł i przemysłu waszego których ogaszać nie może; ten widok najnieznośniejszy Anglikom; tu zgubę widzieli przemocy swojej, tu upadek bogactw i potęgi; to źródło klęsk przewidzianych osuszyć postanowili. Rozumiał zawsze Konsul, że walka pracy, przemysłu, emulacji godziwą nam była; nie przeciwną ludzkości; Otoż na zazdrość nieprzyjaciół zawistnych szczęściu naszemu kunsztu, rękodzieła, przemysł, nauki, emulacja, kwitnąć u nas pośród wojennej wrzawy nie przestanie.

z Berne 4. Czerwca.

Wkrótce zwołany będzie Sejm pierwszy Szwajcarów, podług nowego przepisu do Friburga; na mocy zalecenia które wydał Landaman d'Affry, zatrudniał się teraz Cantony wybraniem Deputatów. Roztrząsane będą napróżd: nowe traktaty przymierza i przyjaźni z Francuzką i Włoską RPtą; umowy handlowe z Niemcami, jakoteż z Elektorem Badeńskim; traktat z Oycem S. i Elektorem Arcy Kanclerzem Rzeszy iako Biskupem Constancyi; względem nowego urządzenia Kościołów u nas Katolickich; naostatek traktat posilkowy z Francją i Hiszpanią, odnowienie dawnych kapitulacji z RPtą; która liczne wojsko Szwajcarskie na żołd swój przymie. — Officerowie półbrigady naszey która niedawno weszła w służbę Francuzką; z Rochelle donieśli, że im kazano do Bayonne pospieszać; tu blisko granic Hiszpańskich zgromadza się armia do Portugalii przeznaczona.

z Manheimu 7. Maja

Nowy Elektor Badeński przybył do miasta naszego; przywleliśmy Pana z uszanowaniem, na jakie zasłużył cnotą i mądrością; radość obywatelów nie wypowiedziana; gdy ukazał się na teatrze, oklask był powszechny; wczora odbierał powitaszowanie od szkolney młodzi; z nie-dorośli oratorami rozmawiając iak dobry ojciec i łaskawy. Dzisiaj rano wykonało nowe poddaństwo przysięgę wierności przez Deputatów powiatowych z Manheimu, Heidelberg, Bruchsal, i całego Palatynatu Karol Fryderyk siedział na tronie otoczony dziećmi swoimi i ludem niezliczoną; wojska paradowały, z armat strzelało, wieczorem oświecone miasto.

Dokończenie Deklaracyi Króla Angielskiego.

Te były przyczyny że artykuł traktatu Amiens względem Malty nie wziął skutku. W

wszystkich umowach które obeymują wiele rzeczy, wszystkie części związek mają pewny. Jeżeli Król zezwalał na przywrócenie wyspy zakonowi udzielnemu, czynił to przez wzgląd jedynie że Francuzi w art. 8 i 9. warowali całość państwa Tureckiego i nie podległość RPtey Ikańskiej.

Reszta później.

W Dominium Kockim w Woiewodztwie Lubelskim a Cyrkule Radzyńskim, odprawiać się będzie na dniu 31. Augusta r. b. Licytacja na której przedawać się ma 1.11 sztuk Trykaczy prawdziwych hiszpańskich które na miejscu w Holitsch w Morawii w Dobrach Familiinych Cesarских, o mil siedem od Wiednia, Kupione, kosztują każdy a Złł: 200. Rynskich w Banco Zettlach 2. 10 sztuk Trykaczy prawdziwych hiszpańskich tamże Kupionych a Złł: 150 Rynskich w Banco Zettlach. 3. 20 sztuk Trykaczy prawdziwych hiszpańskich tamże Kupionych a Złł: Rynskich 60 w Banco Zettlach.—Gdyby jednak kto sobie życzył, przed Licytacją z ręki Trykaczy nakupić, ten raczy pieniądze podług powyższego pretium z dołączeniem dziesiątego procentu za transport, do Dominium Kockiego odeśłać y być zapewnionym, iż istotnie tego Gattunku Trykaczy wydane iemu będą którego Żada

Jan Józef Kuczewski różnie odmieniający swoje Imiona urody od 8 do 9 cali, lat 25 liczący, twarzy bladą okrągłą pełną gładką, brodę i wąsy dopiero golic poczoł, włosy na głowie bladą podług teraźniejszego zwyczaju strzyżone, w sobie subtelny, w surducie granatowym zmanżestrowymi czarnymi wyłogami, który służąc pisarzem w kordonie Pruskim w mieście Wołłowiczach w dzierzawie w Sudnika sam szedł niezdamy kalkulatory z Zewiadymany krescency, i powierzony ruchomości, zabrawszy 200. Talarów pruskich w złocie i monetą Talar: 12 bryczkę Litewską, obręczami na kołach kutą, koni parę gniadych kosztujących czer: złł: 30. trzeci skarogniady czer: złł: 10, w uprząży czarnych szerkach pruskich, podmowiwszy z sobą Pannę służącą Józefatę Pacewiczową, kobitę otyłą, urody od 7 do 8 Cali twarzy białej ospowatej, włosów i brwi czarnych uciekli Zaprasmotem zfrabrykowanym z Lantratowstwa Kalwaryjskiego w dniu 18. Xbra 1802. wydanym natygodni 2. do Kowna tylko Służącym z Człkiem Jerzym Olszewskim, przepuszczone zostali bez Człeka przez kordon Pruski i przenocowawszy w Puniach na dnia 1. Junia a teraźnego Roku w Głab Kraiu Imperum Rosyjskiego schroniwszy się Takowe Osoby Ku. czewski i Pacewiczowa Jesliby się gdzie okazały, uprasza Aktor Sudnik aby był uwadomiony Jego Plenypotęta JP. Józefa Kapecewycza Dwo: Byłego S. Litt: mieszkającego w Wilnie na Sawicz Ulicy pod Nu 90. za co przyzwolta odbierze nadgródę

Magistrat Miasta Grodna. w skutek Ukazu JEHO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnego. Całą Rosyją z Rządu Gubernskie Litt: Grodzień. w dniu 13. Maia presentium z Nru 7578 danego łobie, uczynił postanowienie w dniu 22. Maia, przez które wzywa wszystkich Kredytorów, Pretensorów, ale nawet i Sukcesorów do majątku po zesłych Obywatelach Grodzieńskich Dworakowskich mogących mieć prawo, którzy aby za tygodni dwa na się, czyli od Datty uczynionego postanowienia, do dnia 17. Aug: Roku dopiero idącego, nie odmiennie z swoimi pretensjami, i na probacyą ich z dowodami w Magistracie Grodzień: stawali i dowodzili pod utratą onych, niemniej że dom tychże zesłych Dworakowskich jako opustoszały, i bez właściciela znajdujący się, a coraz bardziej ruinie ulegający przez licytacją publiczną przedawany

w terminach: 20. Junii, 20. Julii i 26. Aug: będzie do Gazet Litewskich podać dla wiadomości przedsięwziął. — Datt w Grodzie 1803. Maia 23. d.

Niżej podpisany mam honor donieść Publiczności że Starostwo Przyszczew w Kobryńskim Pocie położone mające w sobie 120 Dymów, rocznego wysiewu 57. Beczek żyta żądam wypuścić w 10 letnią aręde za sumę umowioną i całkowitym anticipatiwe oney opłatą, żądające arędować aby raczyli iawić się do Pomienionego dworu przed Sm Janem, a w uchiwieniu tego zaś terminu, iuż w aręde postompioną nie będzie: też Starostwa gruntów urodzajnych wynoszących z wysiewu do 10. Ziarn w łakach i nie podlego siana dostatek, od domowych potrzeb zbywać znaczną część można na drwach o pałowych i do budowania niezbywa, których dostać można z lasu Skarbowego.

Nadworny konsyliarz Justyn Ulmer.

Nieruchomy majątek Aktualnego Taynego Konsyliarza Senatora i Kawalera Graffa Michała Rumiancowa położony w Litewko Grodzieńskiej Gubernii, w Powiatach: Prużańskim Klucze z wsiami: Prużański, Kabacki, Linowski, Sucho polski, Horodeczniański, Dachłowski; w Kobryńskim: Diwiniski; w Brzeskim: Meleyczyski, z należącymi do nich poddaniami, gruntami, i dalszemi wygodami, oddają się w arędowną dzierżawę od d. 13. następującego blisko miesiąca Czerwca teraźn: 1803 r. Zyczący oney dzierżawy mogą stawać dla umówienia się o cenę i zrobienia kontraktów, w terminie wyżej położonym 13. Czerwca do naywyższego Rządcy dóbr pomienionych Nadwor: Konsyliarza Trutowskiego, w Pcie Prużańskim, we dworze nazwanym Czachec o 6 wiorst od miasta Prużany leżącym.

Niedzieli przeszłej, to jest dnia 7. Junia w Wilnie zgubiono kieszkę różno-kolorową, w której było czer: złł: sztuk 43 i srebrem w monecie różnej rubli kilka, oraz 4 numizmata starej monety. Ktoby takową zgubę znalazł, zechce się udać do Pałacu JW. Ogińskiego na Rudnickiej ulicy, a odbierze w nadgródę czwartą część znalezionych pieniędzy z rąk Murgrabiego tamtegoż pałacu.

Sąd Główny Litt: Wilen: 2go Departamentu, mając się stosownie do przedłożenia Generała od kawalerii Littgo Woiennego Gubernatora, zarządającego w obu Litewskich Guberniach Cywilnemi interesami i Orderow Kawalera JW. Barona Benigseha, aby niniejszy Departament w limitowaniu Sądów i reasumpcyi kadencyów stosował się do Naywyższego Imiennego Ukazu w d. 29. Aug: 1798. Ru rządzącemu Senatowi danego; obwieszcza wszystkich Obywateli i czyni onym zawczasne ostrzeżenie, że takowe wakacje mocą Imiennego Ukazu w powyższej dacie 29 Aug: 1798 Ru; iędne od d. 20. Julii do d. 20. 7bra, 2gie zaś od d. 20. Xbra do d. 20. Febr: są dozwolone, i że Departament niniejszy stosować się będzie do powyższego przepisu, ostrzega. Dan w mieście Gubern: Wilnie Msca Maja 28. dnia 1803. Ru.

Sąd Grodzki Prtu Wileńskiego Awizuje wszystkich w ogólności Kredytorów i Pretensorów, tak Kraiowych, jako i Zagranicznych do majątku Żydów Jowela Nochimowicza i Icki Abraamowicza bywszych Wexlarów Wileńskich pretensje mieć mogących, iż po oświadczonej przez ich konkursie na rozdział ogólnego majątku termin do ostatecznej rozprawy Dzień 24 7bra Roku 1803. jest zamierzony, ażeby więc wszyscy Kredytorowie do takowego majątku ubiegający się na założony termin do Sądu tego z pretensjami swoimi iawili się i onych sam bądź przez Plenipotentów swoich dowodzili zawiadania.